

fordi det er en stor succes, men der mangler nogle penge.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige: Jamen jeg vil da gerne snakke med min gode bekendt sundhedsministeren om måske at få de ting på plads i overenskomsten, netop som del af vores strategiplan om efteruddannelse af lægerne.

Men jeg må så også sige, at hvis hr. Kamal Qureshi kan huske diskussionen om kolesterol-sænkende midler, hvor vi var hunderædde for, at den ville skride ud, bad vi om, at der blev lavet referenceprogrammer. Det viste sig, at lægerne kunne holde det faglige niveau, og det er det, jeg mener: vi kan ikke lave det, uden at vi også ansvarliggør de aktører, der skal være med. Og hr. Kamal Qureshi, som jo i øvrigt også er læge, burde selv vide, at referenceprogrammer er vigtige i denne sammenhæng.

Hvis fru Sophie Hæstorp Andersen havde hørt efter, havde hun hørt, at jeg sagde, at det jo netop er folkesygdomme, som er det nye moment i forebyggelsen – netop de folkesygdomme, som vi kun kan behandle ved en sekundær og en tertiær profylakse. Det sagde jeg, så jeg ved altså ikke, hvordan hørelsen har været i den sammenhæng.

Med hensyn til bedre kost og det rejseteam er det fint, at vi har det, for det er nemlig rådgivende og vejledende og skal sætte inspiration i gang uden at overtage ansvaret. Det er det, vi gerne vil. Denne kostpulje mener jeg er en ansvarsforflygtigelse; det er min holdning. Man giver bare maden, men man får ikke dialogen i gang, uden at man har rejseteamet som rådgiver og igangsætter af processen derude.

Og lad så være med det formynderi, at det er os, der skal smøre madpakken og også fortælle, hvad der skal ind i munden. Det er rejseteamet, der skal gøre det, og vi skal bruge pædagogerne til at snakke med forældrene. Det er den måde, udviklingen sker på, ikke med den pakke ind i vat, som vi har oplevet i årevis.

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning, den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tertiær profylakse – det er et godt, dansk udtryk, som alle folk kender!

Med hensyn til at tage ansvaret fra folk og tage den store diskussion synes jeg dels, det er interessant; at når vi rent faktisk har noget, nemlig kiropraktik, der veldokumenteret hjælper med til at nedsætte antallet af sygedage for mennesker, der allerede har fået at vide, at de har en sygdom, som betyder, at bevægeapparatet eller noget andet giver problemer, siger man: Nej, det vil vi ikke, for det er ikke rigtig forebyggelse.

Med hensyn til børnekostpuljen og sund mad til børnene gik Socialdemokratiet allerede i starten af 1900-tallet ind for, at der skulle være sund mad i skolerne. Hvis vi dengang havde sagt: Det eneste, der skal til, er, at regeringen laver et rådgivende udvalg, der rejser rundt mellem landsbyskolerne og rådgiver om, hvordan de fattige bønderns børn og børnene inde i byerne kan få bedre mad, og så går det hele nok af sig selv – ja, så havde vi jo nok ikke siddet her i dag og været så sunde, som vi nu engang er.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jamen jeg vil sige igen, at jeg tror, der er et forståelsesproblem hos fru Sophie Hæstorp Andersen.

Angående kiropraktikken har jeg ikke noget imod, at man får det enkelte knæk i ryggen hos kiropraktoren og så får løst sit akutte problem. Men vi skal altså have mere fysisk aktivitet, for det er den måde, man forebygger på. Hvis det kun er symptombehandling, vil jeg ikke være med, for at sige det lige ud, og jeg synes, opfattelseevnen har snurret lidt for meget rundt i karrusellen på det område.

Kl. 11.05

Så må jeg sige om kosten, at i gamle dage, da jeg gik i skole, fik vi fattigmad, som det hed. Der kom en madpakke ind, den så forfærdelig ud, der var ingen, der ville spise den, og den blev smidt hen i hjørnet. Det er ikke den måde, vi skal gøre det på. Næ, vi skal have en dialog, hvor vi giver en ordentlig rådgivning. Det er den vej, vi skal, og det er en del af regeringens forebyggelsesprogram »Sund hele livet«. Jeg ser rimelig sund ud, og jeg fik ikke nogen madpakke som barn.

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Den enkelte borger kan have en tanke, en bekymring og måske en smerte. Han går til lægen